

יאיר ניצני מרים גבה

קול קמצן וקול כלה

מהמוזיקה של די.ג'יי חור-בראש ועד לוויז של חוות דרדרים: מדריך ניצני השלם להורים של הזוגות המאושרים

לכולם שהצלחת החתונה תלויה בריקודים, שקשה לרקוד כשאוכלים יותר מדי, ולכן עדיף לוותר על האוכל ולהסתפק בהשקעה באלכוהול ובדי.ג'יי. אתה גם יכול לשקר להם שקראת שחתונות כאלו הן ממש טרנדיות, ושהקרדישיאנו עשו עכשיו חתונה כזאת, ולהם הרי אין בעיה של כסף. אם גם זה לא הולך, נסה לשלוט ברשימת המוזמנים, שהיא כמובן מלכודת מסוכנת שיכולה לצאת משליטה. המלצתי היא לערוך טבלה מסודרת, רצוי בתוכנת אקסל, שמדרגת את המוזמנים לא על פי חשיבות וקרבה משפחתית, אלא בסדר יורד, על פי הצפי לגובה הצ'ק. טבלה כזו תסייע לך לקבל החלטה מושכלת מי ראוי יותר לקבל הזמנה – דודה שולה, שתביא סט כוסות, או סוכן הביטוח שלך, שרוצה לצאת איתך בסדר ויביא צ'ק גדול על חשבון העסק.

ההתעסקות בנושא הדי.ג'יי מיותרת. אם עברת את גיל 45 אתה כבר לא אמור להבין בזה בכל מקרה – הרי אין סיכוי שבמהלך האירוע ישימו שירים של הביטלס או דו-ראן דוראן, אלא אם כן החתן הוא אילן בן שחה מבחינתך, הדי.ג'יי זה הבחור שצועק במיקרופון ועושה רעש. אל תנסה להציע לו להחליף שירים או להנמיך. יש לו כל ערב נודניק כמון, שמסביר לו שהוא אבא של החתן/כלה ושזכותו לבקש שיר של שארל אזנבור.

אם אתה חוטף מהאורחים פרצופים על המוזיקה, אל תיקח ללב. כל חתונה עור ברת בשלב זה או אחר מריקוד חתן-כלה למוזיקת רקע, אחר כך למזרחי, מחרוזת דורון מדלי, ואז טראנסים שדופקים בראש. היתרון של הטראנסים הוא שהבום בום מבדח את האורחים שאינם החברים הסטלנים של הזוג.

הכנת הכלה לאירוע, הבגדים,

הנעליים והתסרוקות שלה ושל אמא שלה ואחיותיה הם מלכודת תקציבית רצינית, אבל אין לך סיכוי להשפיע עליה, אז תתרחק. אתה יכול לנסות לשכנע את הכלה ללבוש את שמלת הכלה של אמא שלה, להגיד לה שזה וינטג' ושוזה מגניב, למרות שעברו כמה שנים ויש קצת חורים של עש. אם הצלחת – אתה גאון. אם לא,

יש סיכוי שיזרקו עליך נעל שעלתה 4,000 שקל.

מומלץ לתאם עם הורי הצד השני את נושא הבגדים. אם הם הולכים להפציץ עם בגד יקר, זו מלכודת שתא-לץ גם אותך להכניס את היד לכיס של ז'קט יוקרתי, או לוותר ולצאת קמצן עם לוק של קבצן. נסה להסביר להם שמכיוון שהם נראים מעולה וצעירים לגילם, הכי יחמא להם להגיע לאירוע עם ג'ינס פשוט, וככה הם גם לא יגנבו את ההצגה לחתן ולכלה.

אם אתה הורה מגניב, יש סיכוי שמצפים ממך לכתוב ברכה מרגשת. מדובר בכאב ראש לא קטן, שאתה לא רוצה להיכשל בו. אני מציע להשקיע בעניין הרבה מחי שבה, להיות יצירתי, לכתוב כמה טיוטות, ואז לזרוק את כולן ולהעתיק ברכה מאיזה סרט טוב כמו "ארבע חתונות ולוויה אחת", עם שינויים קלים. רק אל תשכח לשנות את השמות. ראיתי פעם מישהו שבידך את החתן והכלה וקרא להם בשמות של השחקנים בסרט, כך שאחר כך הזוג הצי-עיר עשה לו סצנה שלקוחה מסרט אימה.

והעיקר, שיהיה מזל טוב! ●

yairn@israelhayom.co.il

שאלת מיקום האירוע היא דרמטית. המשימה הראשונה שלך היא לחסוך את עלויות האולם, והמשימה השנייה היא למנוע את קיום האירוע אצלך בבית, תרחיש שאחרי הנכס שלך ייראה כמו עזה בסיום מבצע שומר החומות. לכן מומלץ כבר בפגישה הראשונה עם הורי הצד השני להחמיא להם על הדירה ועל הנוף הנהדרים שיש להם מהמרפסת בבית המשותף שלהם, ולקבוע שזה המקום הכי ראוי לערוך בו את המסיבה. העובדה שלך ולרעייתך יש בית עם חצר לא אמורה לעמוד בדרך: תסביר לכולם שהיום הכי אופנתי באלפיון העליון זה חתונות בקומה חמישית בלי מעלית עם נוף לשפד"ן.

אם לא הצלחת עם זה, יש סיכוי שהזוג הצי-עיר ואוכל החינם ינסה לקיים את האירוע במקום מרוחק ואופנתי. נסה לדאוג שלא יתרחקו מדי, מה שיחייב אותך לנסוע רחוק לא רק באירוע עצמו, אלא גם לטעמיות ולפגישה עם בעלי האולם. בנוסף, המוזמנים צפויים לקבל

עונת החתונות חוזרת בגדול, אחרי שנה קשה. חתונה של זוג חדש בישראל היא סיבה לשמחה גדולה, אבל לא דווקא שמחה שלך. העובדה שבשנה החולפת חתונות נדחו לתקופה שבה לא תהיה מגבלה של 40 מוזמנים ו-20 צ'קים גרמה לעומס חתונות כבד מהרגיל, שמשמעותו גידול אקספוננציאלי באוברדרפט המשפחתי. וזה למרות שלא תמיד אתה בכלל מכיר את הזוג, או אפילו אחד מהם. להיות מוזמן לחתונה פירושו שאתה עומד לנסוע שני-תיים בפקקים עם אשתך, שקנתה שמלה לאירוע במחיר של חופשה במלדיביים; לאכול ארוחת ערב שהכין שף מפוקפק שלא בחרת, שתלכלך את אותה שמלה יוקרתית; ולשבת עם אנשים שאתה לא מכיר בשולחן ה"לא מוזהים", על רקע מוזיקה של התקליטן די.ג'יי מוש חור-בראש. אם אתה טיפוס שמתנחם מסבלם של אחרים, הנחמה היחידה שלך תהיה שמשפחות החתן והכלה סובלות יותר. אחרי חודשים של הכנות וסידורים, במקרה הטוב הן כבר לא מדברות זו עם זו, ובמקרה הרע הן מתקוטטות על הרחבה.

אבל הפעם נדבר על הצד המזמין. אני עצמי התחתנתי רק פעם אחת, ועדיין לא חיתנתי אף אחת מהבנות. למרות שנכחתי בהרבה מאוד חתונות, אין לי ניסיון בתחום ההפקה, חוץ מניסיון כאורח וכרב מחתן, מה שכמובן לא מפריע לי להעניק לכס את המדריך השלם לארגון החתונה המושלמת. לגזור ולשמור בתיקיית "כשהילדים יחתנו".

בחירת בן/בת הזוג של הילד

היא עניין שבו השפעתך מוגבלת. אם מגיל צעיר כיוונת את הילדים לבחור בן/בת זוג "לפי מה שהלב אומר", תוך התחשבות בערכים כמו חוכמה, מוסר ויושר, והם אכן מצאו חתן או כלה יפים ועשירים – כנראה שעשית משהו נכון. אבל אם לא התמזל מזלך לחתן את הילד עם נצר למשפחת רקנאטי או עם הבן של אופרה ווינפרי, צריך לנהוג במשנה זהירות.

יש להביא בחשבון שאנשים שעד היום החשבת בצד שלך, כמו ילדיך ורעייתך, יכולים פתאום להחליף צד ולעבוד נגדך ביחד עם משפחת הצד השני בנושאים שברומו של אולם – כמו הלוקיישן,

הקייטרינג, הדי.ג'יי והשמלה. מצד אחד זה יפה ששתי משפחות מתחברות, ואם לא יתרחשו טעויות דרסטיות, תזכו לנכדים משותפים. מצד שני, יש גבול כמה לארג' אתה יכול להיות עבור נכדים שעוד לא נולדו וחס וחס מות שעוד לא הכרת (ולפי טיב היחסים ביניכם כרגע, הם מקסימום פושר ופושרת). הדרך הטובה ביותר לבדוק אם כדאי לקשור את גורל משפחתך במשפחתם הוא לנסות להפיל עליהם את מרבית ההוצאות של האירוע ולראות אם זה עובד.

אל תנסה להסתיר את עובדת היותך קמצן. זה קצת לא נעים בהתחלה, אבל ישתלם בעתיד. אם אתה אינטליגנטי מספיק להבין שתפקידך כהורה הוא לשמש כספומט, וש-דעתך בכל עניין אחר לא מעניינת, מצבך מצוין. תחליט על סכום שנראה לך הגיוני למימון האירוע, תכפיל אותו בשלוש, ולך לבנק לקחת הלוואה. עדיף לך לא לנסות להתערב בהחלטה היכן ייערך האירוע, מי יכין את האוכל ואיזו מוזיקה תושמע. דעתך לא רלוונטית, ואף אחד לא יתרשם מהעובדה שאתה מכיר די.ג'יי זול שעבד בתקופתך עם תקליטים ומתמחה בטנגו ובפסדובלה.

איור: טל לזר

אותך שתקעת אותם בפקקים של יום חמישי בערב בדרך לאיזו חושה בנגב או כרם ענבים עם יקב אורגני של פריי-קים בצפון, וגם על החול בנעליים.

המפה על ההזמנה תמיד קטנה ולא מספיק מפורטת, והווייז לא מכיר את "חוות דרדרים" במדבר, כך שכל החברים שהתבררו בדרך צפויים לצלצל אליך בזמן קבלת הפנים כדי לקבל הוראות הגעה. אחרים צפויים לוותר על החוויה ולהמציא תירוץ ברגע האחרון ("אני עם 40 מעלות חום, הרופא רשם לי אנטיביוטיקה ולהתרחק מחופות"), מה שישחרר אותם מהאירוע ויפגע במאזן ההכנסות המתוכנן. אם נפלת על מחותנים שמחפשים לעשות אירוע גדול ורב משתתפים ולזרוק דאוויין על החברים שלהם על חש-בונג, אכלת אותה. הרבה משתתפים פירושו אולם גדול, הרבה אוכל, הרבה מלצרים והרבה חיבוקים עם אנשים שאין לך מושג מה הם בדיוק. כדי לחסוך כאב ראש, נסה להגניב את המחותנים על חתונה אינטימית, רומנטית, שיתופית ואתרופוסופית באיזה יער, כשהאורחים מביאים פשטי-דות מהבית בתבנית חדי-פעמית ואוכלים על שולחנות ק"ל. זה אמנם מכוער, אבל חסכוני מאוד. נסה להסביר